

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

V: 2324

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení dlouhodobých víz
P.O. Box 210
701 00 Ostrava 1

Č. j.: OAM-9638-5/DV-2024

Ostrava 12.12.2024

Počet listů: 4

Paní: **MAALEJ Syrine**
narozena: **07.01.2005**
státní příslušnost: **Tuniská republika**
bytem: **Sahlo Sousse Lot253 CP4054**

Cestou Zastupitelského úřadu v Tunisu

I N F O R M A C E O DŮVODECH NEUDĚLENÍ DLOUHODOBÉHO VÍZA

Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky (dále jen Ministerstvo vnitra) jako orgán příslušný podle ustanovení § 165 písmeno c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zák. č. 326/1999 Sb.) posoudil žádost paní: **MAALEJ Syrine**, nar. **07.01.2005**, st. přísl.: **Tuniská republika**, cestovní doklad číslo: 192048883 o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem studia, takto:

dlouhodobé vízum se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. n e u d ě l u j e .

Odůvodnění:

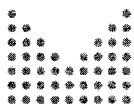
Dne 10.09.2024 obdrželo Ministerstvo vnitra žádost výše jmenované o udělení dlouhodobého víza za účelem studia, která byla žadatelkou osobně podána dne 04.09.2024 na Zastupitelském úřadu České republiky v Tunisu. Žádost byla doložena následujícími náležitostmi:

- ŽOV č. TUNI202409040004

- fotokopie cestovního pasu
- doklad o účelu pobytu
- doklad o zajištění ubytování
- doklad o zajištění prostředků k pobytu
- doklad obdobný výpisu z rejstříku trestů
- 2 fotografie
- záznam z pohovoru.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.

Podle ust. § 30 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. vízum k pobytu nad 90 dnů uděluje ministerstvo na žádost cizince, který hodlá pobývat na území za účelem vyžadujícím pobyt na území delší než 3 měsíce.

Při posuzování žádosti o dlouhodobé vízum správní orgán vycházel z doložených náležitostí žádosti, pohovoru provedeném s žadatelkou na příslušném zastupitelském úřadě dne 04.09.2024.

Jako doklad o účelu pobytu žadatelka předložila Potvrzení o přijetí ke studiu na České vysoké učení technické v Praze (dále jen „ČVUT“), Fakultě biomedicínského inženýrství bakalářský studijní program Biomedical Technology, vyučovaný v anglickém jazyce, od 16.09.2024 do 30.06.2027.

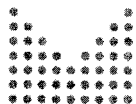
Z pohovoru, provedeného v anglickém jazyce vyplynuly krom jiného následující skutečnosti. Žadatelka v roce 2023 dokončila středoškolské vzdělání v Sahloul v Sousse se zaměřením na experimentální vědy, studium vykonávala ve francouzském jazyce. Od dokončení střední školy je bez zaměstnání. V ČR hodlá studovat na ČVUT, Fakultě biomedicínského inženýrství. Bude studovat tříletý bakalářský program Biomedical Technology v anglickém jazyce. Příjmací zkoušky nevykonávala, musela doložit pouze jazykový certifikát, to je vše. Na otázku, co si zjišťovala o absolventech daného studia, studijním programu a uplatnění, odpověděla, že o tom nic neví. O možnosti studia jí řekla agentura Eduworld v Tunisku. Agenturu kontaktovala v roce 2023 na základě její reklamy, agentura jí doporučila podat žádost na českém velvyslanectví a přihlášku přímo na ČVUT. Slíbili jí, že po získání víza dostane kontakt na osobu, která se o ní postará na území ČR, zatím tento kontakt nedostala. Žádné jiné školy neporovnávala. V domovské zemi nestuduje, jelikož nemá dostačující výsledky ze střední školy, a proto by se nedostala na žádnou vysokou školu v Tunisu. Po dokončení studia bude chtít pokračovat v magisterském studiu, ale neví, zda na stejné škole. Poté bude chtít najít vhodnou pracovní příležitost v Evropě, nejlépe v Nizozemsku, ČR nebo Rakousku, pokud se jí to nepovede, vrátí se do Tuniska. V ČR nemá nikoho známého, má příbuzné ze strany své matky v Paříži.

Správní orgán následně prozkoumal veřejně dostupné internetové stránky ČVUT, na kterých lze dohledat veškeré informace týkající se bakalářského programu Biomedical Technology, včetně kompletního studijního plánu s přehledem všech vyučovaných předmětů, profilu absolventa apod.

Správní orgán dále zjistil, že obdobný studijní program Biomedical Technology lze studovat i v domovské zemi žadatelky, a to na Université de Tunis El Manar nebo na Université de Stax.

Ze Šanghajského žebříčku vysokých škol, oficiálně známého jako QS World University Rankings (QS), který je jedním z nejprestižnějších mezinárodních hodnocení vysokých škol, správní orgán zjistil, že se v celkovém hodnocení institucí na 420. místě umístilo ČVUT. Université de Tunis El Manar se umístila na 771. místě a Université de Stax na 1001. místě.

V kontextu výše uvedených zjištění správní orgán konstatuje, že dospěl ke stanovisku dlouhodobé vízum za deklarovaným účelem neudělit. K tomuto stanovisku dospěl správní orgán na základě dále uvedených skutečností. Z pohovoru také nesporně vyplynulo, že žadatelka nedokázala hodnověrně odůvodnit svůj zájem o předmětné vzdělávání. Zejména smyslně neobjasnila, z jakého důvodu si pro své zamýšlené studium vybral právě Českou republiku a ČVUT. Konkrétně sdělila, že si ČR a ČVUT vybrala, protože jí to doporučila agentura Eduworld a žádné jiné možnosti studia nezjišťovala. Je více než zarážející, že si žadatelka přednostně neporovnávala informace o studiu v jiných zemích a na jiných školách, což sama během pohovoru potvrdila, ČVUT pro ni byla jediná a konkrétní volba, a to toliko na základě doporučení agentury. Žadatelka dále uvedla, že v domovské zemi nestuduje, jelikož nemá dostačující výsledky ze střední školy, a proto by se nedostala na žádnou vysokou školu. Správní orgán uvádí, že vzhledem ke studijním výsledkům žadatelky na střední škole v domovské zemi má správní orgán závažné pochybnosti o jejím úspěšném dokončení vysokoškolského studia v ČR. Správní orgán poukazuje na skutečnost, že ČVUT se v Šanghajském žebříčku vysokých škol umístila na 420. místě a je tedy lépe hodnocenou vysokou školou než vysoké školy v její domovské zemi, lze tak očekávat, že náročnost studia na ČVUT bude vyšší než například na Université de Tunis El Manar nebo na Université de Stax v Tunisu. Žadatelka dále uvedla, že po dokončení studia hodlá najít pracovní příležitost v EU, nicméně tuto skutečnost nijak nekonkretizovala. Správní orgán uvádí, že žadatelka by měla již v době podání žádosti o udělení dlouhodobého víza umět objasnit volbu země, vzdělávací instituce a studijního programu, stejně jako motivaci ke zvolenému studiu a jeho budoucí využití v životě žadatelky. Je zřejmé, že žadatelka prakticky vůbec smyslně neobjasnila, z jakého důvodu si zvolila právě toto studium v České republice, uvedla pouze obecná a neurčitá tvrzení, byť měla při pohovoru prostor a příležitost sdělit veškeré relevantní informace. Žadatelka také není řádně seznámena se studiem bakalářského studijního programu Biomedical Technology. Nedisponuje základními informacemi ohledně studijního programu a uplatnění absolventa. Žadatelka totiž na otázku, co si zjišťovala

o absolventech, jejich uplatnění a o studijním programu, odpověděla, že o tom nic neví. Správní orgán dodává, že ČVUT na svých internetových stránkách zveřejňuje informace ohledně žadatelkou vybraného studijního programu, včetně profilu absolventa a budoucím uplatnění. Z vyhodnocení pohovoru je více než zřejmé, že si žadatelka o studiu nezjišťovala podstatné informace, a to i přesto, že jsou podrobně rozepsány na internetových stránkách vysoké školy. S ohledem na to, jak žadatelka vypovídala při pohovoru o svém deklarovaném studijním účelu, má správní orgán vážnou pochybnost o motivaci a skutečném zájmu o vysokoškolské studium v České republice, konkrétně na ČVUT v Praze. Správní orgán tudíž podání žádosti o udělení dlouhodobého víza v daném případě pokládá za formální záminku pro získání dlouhodobého pobytového oprávnění na území České republiky, potažmo schengenského prostoru.

Správní orgán uvádí, že předložení dokladu o účelu pobytu a dalších náležitostí k žádosti o udělení dlouhodobého víza směřuje zejména k naplnění obligatorních náležitostí o dlouhodobé vízum, přičemž tyto kroky nevedou ke skutečnosti, že požadované pobytové oprávnění bude žadatelce automaticky uděleno. S žadatelkou byl na zastupitelském úřadu proveden pohovor v souladu s § 57 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, což je standardizovaný postup vedený za účelem zjištění objektivních skutečností. Údaje ze záznamu z pohovoru jsou zásadním zdrojem výchozích informací, které slouží Ministerstvu vnitra k individuálnímu posouzení žadatelkou deklarovaného účelu pobytu. V zájmu žadatelky je poskytnout co nejpřesnější informace o zamýšleném účelu pobytu, které se týkají zejména jeho vybraného studia. Motivace ke studiu je také jeden z významných faktorů pro posouzení dané žádosti, neboť k udělení víza nestačí pouhé předložení dokladů, jak je uvedeno výše.

Správní orgán dále uvádí, že v případě dlouhodobých víz Ministerstvo vnitra ověřuje budoucí plnění účelu pobytu a na základě aktuálního stavu musí předvídat, zda v budoucnu bude skutečně účel dlouhodobého víza plněn či nikoliv. V této souvislosti lze odkázat na usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 829/18 ze dne 20.3.2018, v němž je v obdobné věci mimo jiné uvedeno, že „rozhodovacímu procesu ve věcech udělení víza je třeba vycházet z určitých předpokladů, a nikoli objektivně zjištěných skutečností. Požadavek na obstarání vyčerpávajících, přesných a podrobných podkladů by totiž ve svém důsledku vedl k popření smyslu rozhodování o udělení víza. Zamýšlené jednání cizinců totiž nelze dopředu naprosto jednoznačně identifikovat a kvalifikovat. I dostatečně podložené obavy či nejasnosti mohou být důvodem způsobilým k neudělení víza, (viz např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1149/13 ze dne 13. 6. 2013).“ Ministerstvo vnitra musí vyloučit přítomnost zákonných důvodů pro neudělení dlouhodobého víza uvedených v § 56 zákona č. 326/1999 Sb., stejně jako vyvrátit pochybnosti o faktické realizaci deklarovaného účelu pobytu žadatelky na území.

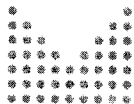
Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že se i přes provedení pohovoru a vyhodnocení předložených dokladů nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti o dlouhodobé vízum, a to konkrétně nezbytnost udělení pobytového oprávnění v režimu dlouhodobého víza.

Z těchto důvodů rozhodlo Ministerstvo vnitra v souladu s **ust. § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. vízum neudělit.**

Poučení:

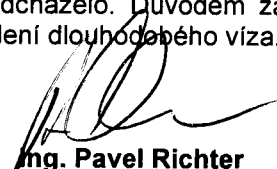
Podle ustanovení § 56 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 180e odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. lze ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza požádat o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza. Ve smyslu ustanovení § 180e zák. č. 326/1999 Sb. podává cizinec žádost o nové posouzení důvodů vedoucích k neudělení dlouhodobého víza **písemně** u Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, Česká republika.

Lhůta pro podání žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza je zachována, pokud je poslední den lhůty toto podání učiněno u Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, nebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto orgánu, která obsahuje podání, předána držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Zastupitelský úřad České republiky není orgánem věcně příslušným pro podání žádosti, resp. podání žádosti na Zastupitelském úřadu České republiky nemá vliv na zachování lhůty pro podání žádosti až do okamžiku doručení žádosti Ministerstvu vnitra České republiky.

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Žádost o nové posouzení důvodů musí obsahovat údaje o tom, kdo ji podává a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Důvodem žádosti nemohou být skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl v žádosti o udělení dlouhodobého víza.

Ing. Pavel Richter
ministrský rada